

Blue Box 5

Luka Mjeda (Zagreb, 1952.) diplomirao je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu 1977. godine. Fotografijom se počinje baviti 1975. godine nakon upoznavanja s američkim fotografima Mary Ellen Mark, Michaelom O'Neilom i Jerryjem Uelsmannom koji kod njega pobuđuju interes za fotografiju. Iste godine postaje članom Fotokluba Zagreb i surađuje s majstorom fotografije Jozom Četkovićem, a 1980. započinje samostalnu karijeru fotografa. Suradnju s dizajnerom Mirkom Iličem započinje od 1983. do 1986. godine, što će rezultirati brojnim fotografsko-dizajnerskim rješenjima plakata, kalendara, otmotnica nosača zvuka te naslovnica raznih tjednika i mjesečnika.

Prvi put samostalno izlazi 1984. u Zagrebu te tijekom 5 mjeseci studijski boravi u SAD-u, u vrijeme održavanja Olimpijskih igara u Los Angelesu gdje postaje članom The Greater Los Angeles Press Club - a. Član je Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti (ULUPUH) gdje je u tri navrata bio Predsjednik Sekcije za fotografiju te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU) od 1985. Tijekom 80-ih i 90-ih godina prošlog stoljeća surađuje s muzejima, te brojnim novinama i magazinima kao što su Danas, Start, Studio, Banka, Bug, Playboy, Kontura, Panorama (I), L'Espresso (I), Los Angeles Times (SAD), GQ (SAD)... Intenzivno radi s marketinškim agencijama na propagandnim kampanjama, a oduvijek je posvećen umjetničkoj fotografiji. Dobitnik je Nagrade za fotografiju "Tošo Dabac" za 2007. godinu.

Njegove se fotografije nalaze u kolekcijama Muzeja suvremene umjetnosti (MSU), Moderne galerije (MG), Muzeja za umjetnost i obrt (MUO) u Zagrebu i MMSU u Rijeci, te u privatnim kolekcijama ljubitelja fotografije. Izdavač je više monografija (C/B ZAGREB, LUKA I UMJETNICI, HGK ZAGREB-BRUXELLES, HRVATSKI FOTOGRAFI, ...). Bio je Direktor Centra za dizajn u Zagrebu od 2007. do 2014. godine. Osnivač je i Predsjednik Hrvatskog fotografskog centra / Croatian Photography Center (HFC / CPC) u Zagrebu od 2006. godine kroz koji promovira hrvatske fotografe i njihova umjetnička djela.

Nakladnik: Fakultet strojarstva i brodogradnje, Sveučilište u Zagrebu; *Dizajn:* Luka Mjeda; Zagreb, 2018.

Luka Mjeda **BLUE BOX**

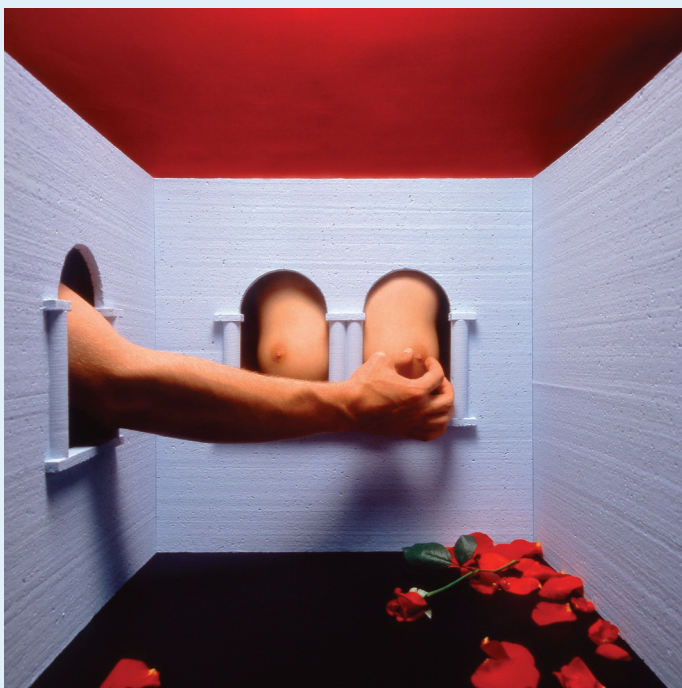
Blue Box 4

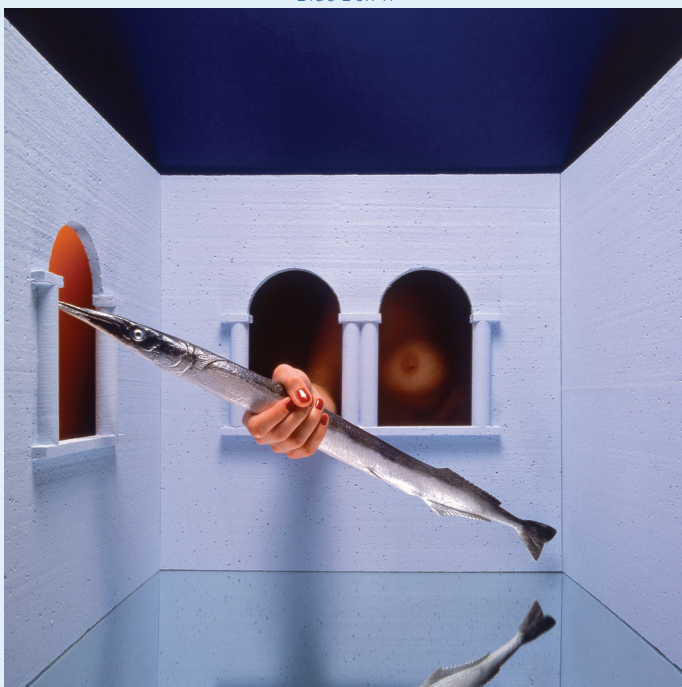
Galerija FSB
Fakultet strojarstva i brodogradnje
Ivana Lučića 5, Zagreb

13.11.2018. - 1.2.2019.

Blue Box 8

Blue Box 11

BLUE BOX

Izložba BLUE BOX autora Luke Mjede čita se u njegovoj foto-montažerskoj parafrazi, koncentriranoj na ruke, prozor, grudi i ruže. Plavo i crveno, beskonačnost i ljubav, hladno i toplo u imaginarnoj kutiji, simulaciji sobe, koja ljudsko biće dijeli od svijeta, dok formalnom zatvorenosti navješćuje nešto dragocjeno i tajno, istodobno privlačno i riskantno. Posebnost Mjedinog postupka otkriva se u ambiciji da ono što je poznato prikaže i definira načinom koji u punoći metjerske preciznosti nudi potencijalnost prostranog gledanja; da bi paradoks bio potpun, ta prostranost se nudi unutar zadanog i gotovo klaustrofobičnog okvira koji svojim simetrijama, paralelizmima, šahovskim i inim znakovima simulira svijet satkan od svjetla i sjene, muškog i ženskog, svega što utjelovljuje dvojstvo bez kojeg je svijet praktički teško zamisliv.

Važno je pritom ustanoviti da Mjedina fotografija nije pitanje perfekcije. Ili nije samo to. Možda bi se moglo zaključiti da je njegova fotografija produžena ruka svijesti, ruka koja se približava ženskom tijelu kao izvoru, hineći u nekoj gesti milosrdnosti i/li posesivnosti ljepotu čežnje koja odvajkada ispunjava kozmički krajolik. U svakom slučaju ispunjava ga od vremena kad nije postojala ni dagerotipija, a kamoli tehnički savršena ili digitalno multiplicirana fotografija. Magija prezentiranih radova prepoznaje se u kompozicijskoj komplementarnosti. To podrazumijeva da ih ne treba gledati samo na površinskoj razini, jer u sebi nose zahtjev za aktivnim čitanjem i reinterpretiranjem, zatvarajući krug u kojem fotograf i recipijent čine dva pola jednog istodobno fiksirajućeg i fluktuirajućeg procesa. Posezanje za tijelom žene i ribe gotovo amblematski upućuje na cirkularna stanja rađanja i umiranja, početka i svršetka, stremeći prema jednoj vrsti metafizičke hladnoće koju je početkom 20. stoljeća promovirao De Chirico.

Premda su se nadrealisti pozivali na De Chirica kao na svog preteču, Mjedine eksponate ne treba svoditi na njihovu programsku matricu. Jer svaki umjetnički pothvat je nadrealistički barem u onom smislu u kojem nadilazi puku pojavnost dohvatljivu prostim okom. Tako je i Mjeda nadrealističan u mjeri svoje (nad)naravne mašte koja, potpomognuta kamerom, smjera nekim drugim, transcendirajućim svjetovima. Nastala prije tridesetak godina, autorova "plava kutija" parafira vrtloge hedonizma i iscrpljujućeg isposništva, sugerirajući da se iza agresivne vanjštine krije nešto zagonetnije i vrednije. Ako su žene ruže, a njihove grudi latice, onda se u njihovoj (pre)porodnoj i florealnoj ljepoti sluti očišćenje. Mjeda korača carstvom auralnog i krepuskalnog, iskonskog i sutonskog, smjerajući prema rubu na kojem se pomalja ono što svojom protežnošću nadilazi pretpostavljenu zadanost fotografskog medija. Hoće li to gledatelj prepoznati, ovisi i o njemu samom.

Blue Box 9

Blue Box 10